

P7_TA(2014)0174

Európsky zatykač

Uznesenie Európskeho parlamentu z 27. februára 2014 s odporúčaniami Komisie o revízii európskeho zatykača (2013/2109(INL))

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 225 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- so zreteľom na články 2, 3, 6 a 7 Zmluvy o Európskej únii a na Chartu základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na článok 5 svojho rozhodnutia 2005/684/ES, Euratom z 28. septembra 2005, ktorým sa prijíma štatút poslancov Európskeho parlamentu¹,
- so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi²,
- so zreteľom na správy Komisie o vykonávaní európskeho zatykača a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (COM(2005)0063) a SEC(2005)0267, COM(2006)0008 a SEC(2006)0079, COM(2007)0407 a SEC(2007)0979 a COM(2011)0175 a SEC(2011)0430,
- so zreteľom na záverečnú správu Rady z 28. mája 2009 o štvrtom kole vzájomných hodnotení – praktické uplatňovanie európskeho zatykača a príslušných postupov odovzdávania medzi členskými štátmi (8302/4/2009 – CRIMORG 55),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. októbra 2013 o organizovanej trestnej činnosti, korupcii a praní špinavých peňazí: odporúčania týkajúce sa opatrení a iniciatív, ktoré sa majú vykonať (záverečná správa)³,
- so zreteľom na revidovanú verziu Európskej príručky o vydávaní formulára európskeho zatykača (17195/1/10 REV 1),
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1382/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje program Spravodlivosť na obdobie rokov 2014 – 2020⁴,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 13. septembra 2011 s názvom Budovanie dôvery v spravodlivosť v celej EÚ – nový rozmer európskej odbornej justičnej prípravy (COM(2011)0551),

¹ Ú. v. EÚ L 262, 7.10.2005, s. 1.

² Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

³ Prijaté texty, P7_TA(2013)0444.

⁴ Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 73.

- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. decembra 2011 o podmienkach zadržiavania v EÚ¹,
 - so zreteľom na svoje odporúčanie Rade z 9. marca 2004 o právach väzňov v Európskej únii²,
 - so zreteľom na posúdenie európskej pridanej hodnoty opatrení Únie týkajúcich sa európskeho zatykača, ktoré uskutočnilo oddelenie Európskeho parlamentu pre európsku pridanú hodnotu,
 - so zreteľom na rámcovú dohodu o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou z 20. októbra 2010³,
 - so zreteľom na články 42 a 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (A7-0039/2014),
- A. keďže Európska únia si stanovila za cieľ poskytnúť svojim občanom priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a keďže podľa článku 6 Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ) dodržiava ľudské práva a základné slobody, a tak preberá pozitívne povinnosti, ktoré musí plniť s cieľom dodržať tento záväzok; keďže na to, aby bola zásada vzájomného uznávania účinná, musí byť založená na vzájomnej dôvere, ktorú možno dosiahnuť iba vtedy, ak je rešpektovanie základných práv podozrivých a obvinených osôb a procesných práv v trestnom konaní zaručené v celej EÚ; keďže vzájomná dôvera sa posilňuje prostredníctvom odbornej prípravy, spolupráce a dialógu medzi súdnymi orgánmi a právnikmi, čím sa vytvára skutočná európska justičná kultúra;
- B. keďže prostredníctvom rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV sa v prevažnej miere darí plniť cieľ, ktorým je urýchlenie postupov odovzdávania osôb v celej Únii v porovnaní s tradičným systémom vydávania osôb medzi členskými štátmi, a keďže toto rámcové rozhodnutie je základným kameňom vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí v trestných veciach, ktoré sú v súčasnosti stanovené v článku 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ);
- C. keďže pri jeho uplatňovaní sa však objavujú ťažkosti, pričom niektoré sa týkajú konkrétne rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV a vyplývajú z nedostatkov tohto rámcového rozhodnutia, akým je napríklad skutočnosť, že do neho neboli výslovne zaradené záruky základných práv ani kontrola proporcionality, ako aj z jeho neúplného a nejednotného vykonávania; keďže ďalšie problémy sa týkajú súboru nástrojov vzájomného uznávania v dôsledku neúplného a nevyváženého vývoja v oblasti trestnej justície v Únii;
- D. keďže jasne definované a účinné nástroje pre vzájomné uznávanie súdnych opatrení majú rozhodujúci význam pre vnútroštátne útvary poverené trestným stíhaním v súvislosti s vyšetrovaním závažnej cezhraničnej trestnej činnosti a budú rovnako dôležité aj pri vyšetrovaniach vedených budúcou Európskou prokuratúrou;
- E. keďže Osobitný výbor pre organizovanú trestnú činnosť, korupciu a pranie špinavých

¹ Ú. v. EÚ C 168 E, 14.6.2013, s. 82.

² Ú. v. EÚ C 102 E, 28.4.2004, s. 154.

³ Ú. v. EÚ L 304, 20.11.2010, s. 47.

peňazí (CRIM) vo svojej záverečnej správe zdôraznil, že je potrebné zabezpečiť urýchlené vzájomné uznávanie a zároveň plne rešpektovať zásadu proporcionality, pokiaľ ide o všetky súdne opatrenia, najmä s ohľadom na trestné rozsudky, príkazy na konfiškáciu a európske zatykače;

F. keďže existujú obavy, ktoré sa okrem iného týkajú toho, že:

- i) v rámcovom rozhodnutí 2002/584/SVV a ďalších nástrojoch vzájomného uznávania nie je výslovne uvedený dôvod na zamietnutie, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že vykonávanie opatrenia by bolo nezlučiteľné s povinnosťami vykonávajúceho členského štátu v súlade s článkom 6 Zmluvy o EÚ a Charty základných práv Európskej únie („charta“);
- ii) v rámcovom rozhodnutí 2002/584/SVV a ostatných nástrojoch vzájomného uznávania chýba ustanovenie týkajúce sa práva na účinnú nápravu v zmysle článku 47 charty, pričom táto náprava sa prenecháva na vnútroštátne predpisy, a tým vedie k neistote a nejednotným postupom medzi členskými štátmi;
- iii) chýba pravidelné preskúvanie zápisov v Schengenskom informačnom systéme (SIS II) a databáze Interpolu, ako aj automatické prepojenie medzi stiahnutím európskeho zatykača a odstránením takýchto zápisov a prevláda neistota, pokiaľ ide o vplyv zamietnutia vykonania európskeho zatykača na pokračovanie platnosti európskeho zatykača a súvisiacich zápisov s tým, že osoby, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače, sa nemôžu voľne pohybovať v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez rizika budúceho zatknutia a odovzdania;
- iv) chýba spresnenie definície zoznamu závažných trestných činov, ktorý sa týka európskeho zatykača, ale aj ďalších nástrojov Únie, ktoré neustále odkazujú na tento zoznam, a že sa zahrnú trestné činy, ktorých závažnosť nie je v trestných zákonníkoch všetkých členských štátov stanovená a ktoré by možno neprešli skúškou proporcionality;
- v) využívanie európskeho zatykača v prípade menej závažných trestných činov alebo v situácii, keď by sa mohli použiť menej rušivé alternatívy, je neprimerané, čo vedie k neoprávnenému zatýkaniu a bezdôvodne a nadmerne strávenému času vo vyšetrovacej väzbe, a teda k neprimeranému zasahovaniu do základných práv podozrivých a obvinených osôb, ako aj k záťaži na zdroje členských štátov;
- vi) v rámcovom rozhodnutí 2002/584/SVV a ostatných nástrojoch vzájomného uznávania chýba vymedzenie pojmu „súdny orgán“, čo vedie k odlišným postupom v jednotlivých členských štátoch, a to spôsobuje neistotu, poškodenie vzájomnej dôvery a spory;
- vii) chýbajú minimálne normy na zabezpečenie účinného súdneho dohľadu nad opatreniami vzájomného uznávania, čo vedie k nejednotným postupom v jednotlivých členských štátoch, pokiaľ ide o právne záruky a ochranu pred porušovaním základných práv vrátane odškodnenia obetí justičných omylov, ako je chybná identita, na rozdiel od noriem stanovených v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EĽP) a zaužívanej judikatúre Súdneho dvora Európskej únie (SD);
- viii) i keď uznáva nevyhnutnosť vyšetrovacej väzby v rámci určitých kritérií, absencia minimálnych noriem týkajúcich sa takejto väzby vrátane pravidelného preskúmania, v

krajnom prípade jeho používania a posúdenia alternatív, spolu s nedostatkom riadneho posúdenia toho, či v súvislosti s prípadom možno začať trestné konanie, môže viesť k neoprávneným a neprimeraným obdobiam zadržiavania podozrivých a obvinených osôb vo vyšetrovacej väzbe;

- ix) mnohé útvary zaistenia naprieč Úniou sa vyznačujú neprijateľnými podmienkami, čo má dosah jednak na základné práva dotknutých jednotlivcov, najmä právo na ochranu pred neľudským alebo ponižujúcim zaobchádzaním alebo trestom podľa článku 3 EDLP, jednak na účinnosť a fungovanie nástrojov Únie pre vzájomné uznávanie;
 - x) osobám, ktoré sú hľadané na základe európskeho zatykača, sa vo vydávajúcom členskom štáte, ani vo vykonávajúcom členskom štáte neposkytuje dostatočné právne zastúpenie;
 - xi) v rámcovom rozhodnutí 2002/584/SVV chýbajú lehoty na doručenie preložených európskych zatykačov, čo vedie k rozdielnym postupom a neistote;
 - xii) chýba vhodná definícia trestných činov, na ktoré sa už nevzťahuje skúška obojstrannej trestnosti;
 - xiii) ostatné existujúce nástroje Únie pre súdnu spoluprácu a vzájomné uznávanie sa nevyužívajú;
1. so zreteľom na nový právny rámec podľa Lisabonskej zmluvy, platný od roku 2014, sa domnieva, že toto uznesenie by sa nemalo zaoberať problémami vyplývajúcimi len z nesprávneho vykonávania rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, keďže tieto problémy sa môžu a mali by sa napraviť správnym vykonávaním zo strany členských štátov a presadzovať prostredníctvom konaní Komisie;
 2. vyzýva členské štáty, aby včas a účinne vykonávali celý súbor trestnoprávných opatrení Únie, keďže majú doplnkový charakter, vrátane opatrení v rámci európskeho vyšetrovacieho príkazu, európskeho príkazu na dohľad a procesných práv a dali tak súdnym orgánom k dispozícii alternatívne a menej rušivé nástroje vzájomného uznávania, pričom zároveň zabezpečia dodržiavanie práv podozrivých a obvinených osôb v trestnom konaní; vyzýva Komisiu, aby pozorne monitorovala ich správne vykonávanie, ako aj ich vplyv na fungovanie európskeho zatykača a oblasť trestnej justície v Únii;
 3. vyzýva členské štáty a ich súdne orgány, aby preskúmali všetky existujúce možnosti v rámcovom rozhodnutí 2002/584/SVV (napríklad odôvodnenie 12), aby zaistili ochranu ľudských práv a základných slobôd; vyčerpali všetky možné alternatívne mechanizmy pred vydaním európskeho zatykača a spracovali prípad bez zbytočného odkladu, len čo európsky zatykač viedol k zatknutiu, a obmedzili tak vyšetrovaciu väzbu na minimum;
 4. upozorňuje, že plné uznanie a rýchle presadzovanie súdnych opatrení je krokom k vytvoreniu priestoru trestnej justície v Únii, a zdôrazňuje dôležitosť európskeho zatykača ako účinného prostriedku na boj proti závažnej cezhraničnej trestnej činnosti;
 5. nazdáva sa, že keďže problémy, na ktoré sa poukazuje v odôvodnení F, vyplývajú tak zo špecifických vlastností rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, ako aj z neúplnej a nevyváženej povahy oblasti trestnej justície v Únii, legislatívne riešenia by sa mali zaoberať oboma otázkami neustálym úsilím o stanovenie minimálnych noriem, okrem iného v oblasti

procesných práv podozrivých a obvinených osôb, a o prijatie horizontálneho opatrenia, ktorým by sa určili zásady uplatniteľné na všetky nástroje vzájomného uznávania, alebo ak takéto horizontálne opatrenie nie je uskutočniteľné alebo ním nemožno napraviť problémy uvedené v tomto uznesení, o vykonanie zmien rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV;

6. domnieva sa, že zistené nedostatky nielen oslabujú vzájomnú dôveru, ale sú tiež zo sociálneho a ekonomického hľadiska nákladné pre dotknuté osoby, ich rodiny a celkovo i spoločnosť.
7. žiada preto Komisiu, aby na základe článku 82 ZFEÚ do jedného roka od prijatia tohto uznesenia predložila legislatívne návrhy v nadväznosti na podrobné odporúčania uvedené v prílohe a aby sa týmito legislatívnymi návrhmi ustanovili:
 - a) postup, na základe ktorého môže byť opatrenie vzájomného uznávania vo vydávajúcom členskom štáte v prípade potreby potvrdené sudcom, súdom, vyšetrojúcim sudcom alebo prokurátorom s cieľom vyriešiť problém odlišných výkladov pojmu „súdny orgán“;
 - b) kontrola proporcionality pri vydávaní rozhodnutí o vzájomnom uznávaní na základe všetkých relevantných faktorov a okolností, ako je závažnosť trestného činu, skutočnosť, či v súvislosti s prípadom možno začať súdny proces, vplyv na práva vyžadanej osoby vrátane ochrany súkromného a rodinného života, finančné dôsledky a dostupnosť vhodného, menej rušivého alternatívneho opatrenia;
 - c) štandardný konzultačný postup, na základe ktorého si môžu príslušné orgány vydávajúceho a vykonávajúceho členského štátu vymieňať informácie o vykonávaní súdnych rozhodnutí, napríklad o posúdení proporcionality, a to najmä v súvislosti s európskym zatykačom, s cieľom zistiť pripravenosť na začatie súdneho procesu;
 - d) záväzný dôvod na zamietnutie, ak existujú podstatné dôvody domnievať sa, že vykonanie opatrenia by bolo nezlučiteľné s povinnosťou vykonávajúceho členského štátu v súlade s článkom 6 Zmluvy o EÚ a chartou, najmä jej článkom 52 ods. 1 s odkazom na zásadu proporcionality;
 - e) právo na účinný opravný prostriedok v súlade s článkom 47 ods. 1 charty a článkom 13 EDLP, napríklad právo odvolať sa vo vydávajúcom členskom štáte proti požadovanému vykonávaniu nástroja vzájomného uznávania a právo vyžadanej osoby napadnúť na súde každé nedodržanie záruk zo strany vydávajúceho členského štátu, ktoré poskytol vykonávajúcemu členskému štátu;
 - f) presnejšie vymedzenie trestných činov, v prípade ktorých by sa mal uplatňovať európsky zatykač, s cieľom uľahčiť uplatňovanie skúšky proporcionality;
8. vyzýva na jasné a jednotné uplatňovanie práva Únie týkajúceho sa procesných práv v trestnom konaní všetkými členskými štátmi v súvislosti s využívaním európskeho zatykača vrátane práva na tlmočenie a preklad v trestnom konaní, práva na prístup k právnikovi v trestnom konaní, práva na komunikáciu po zatknutí a práva na informácie počas trestného konania;
9. vyzýva Komisiu, aby od členských štátov vyžadovala komplexné údaje týkajúce sa fungovania mechanizmu európskeho zatykača a aby tieto údaje zahrnula do svojej budúcej správy o vykonávaní s cieľom navrhnúť zodpovedajúce opatrenia na riešenie akýchkoľvek

problémov;

10. žiada, aby sa nevykonané európske zatykače pravidelne prehodnocovali a aby sa preskúmalo, či by sa nemali stiahnuť spolu s príslušnými zápismi v SIS II a databáze Interpolu; žiada tiež, aby sa európske zatykače a príslušné zápisy v SIS II a databáze Interpolu stiahli v prípade, keď bol európsky zatykač zamietnutý zo závažných dôvodov, ako je právo nebyť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin (*ne bis in idem*) alebo nezlučiteľnosť s povinnosťami v oblasti ľudských práv; vyzýva na ustanovenie povinnosti aktualizovať zápisy v SIS II a databáze Interpolu prostredníctvom informácií o dôvodoch na zamietnutie vykonania európskeho zatykača podľa zápisu a náležite aktualizovať záznamy Europolu;
11. zdôrazňuje prvoradý význam správnych postupov vrátane práv na odvolanie, pritom však žiada členské štáty, a to tak vydávajúce, ako aj vykonávajúce členské štáty, aby v súlade s normami stanovenými v EDĽP a zaužívanej judikatúre SD ustanovili právne mechanizmy na náhradu škôd vyplývajúcich z justičných omylov v súvislosti s fungovaním nástrojov vzájomného uznávania;
12. vyzýva Radu, aby v záujme väčšej jasnosti a istoty zahrnula do svojho revidovaného znenia Európskej príručky o vydávaní európskeho zatykača (17195/1/10 REV 1) šesťdňovú lehotu na doručenie preložených európskych zatykačov;
13. vyzýva členské štáty a Komisiu, aby spolupracovali pri posilňovaní kontaktných sietí sudcov, prokurátorov a trestných obhajcov s cieľom uľahčiť účinné a informované konania v súvislosti s európskym zatykačom a ponúkať na vnútroštátnej úrovni a úrovni Únie náležitú odbornú prípravu pre pracovníkov justície a právnikov, okrem iného v oblasti jazykov, primeraného používania európskeho zatykača a kombinovaného využívania rôznych nástrojov vzájomného uznávania; vyzýva Komisiu, aby vypracovala praktickú príručku Únie určenú obhajcom vystupujúcim v konaniach v súvislosti s európskym zatykačom, ktorá by bola ľahko prístupná v celej únii, zohľadňovala by prebiehajúce aktivity európskej advokátskej komory pre trestnú činnosť v tejto oblasti a bola by doplnená o vnútroštátne príručky;
14. vyzýva Komisiu, aby uľahčila vytvorenie osobitnej justičnej siete pre európsky zatykač a siete obhajcov pôsobiacich v oblasti európskej trestnej justície a problematiky vydávania osôb a poskytla im, ako aj Európskej sieti odbornej justičnej prípravy zodpovedajúce finančné prostriedky; vyjadruje presvedčenie, že Komisia môže zabezpečiť primerané financovanie prostredníctvom existujúcich programov v oblasti trestnej justície Únie;
15. vyzýva Komisiu, aby zriadila a ľahko sprístupnila databázu Únie, v ktorej bude zhromaždená celá vnútroštátna judikatúra týkajúca sa európskeho zatykača a ďalších konaní o vzájomnom uznávaní s cieľom uľahčiť činnosť právnikov a monitorovanie a hodnotenie vykonávania a akýchkoľvek vzniknutých problémov;
16. poukazuje na súvislosť medzi podmienkami zaistenia a opatreniami týkajúcimi sa európskeho zatykača a pripomína členským štátom, že v článku 3 Európskeho dohovoru o ľudských právach (EDĽP) a v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ESĽP) sa členským štátom ukladajú nielen negatívne povinnosti tým, že sa v nich stanovuje zákaz vystavovať väzňov neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu, ale aj pozitívne povinnosti, keďže sa od nich vyžaduje, aby zabezpečili, aby boli podmienky vo väzniciach v súlade s ľudskou dôstojnosťou, a že v prípade porušenia týchto práv sa vykoná dôkladné a účinné

vyšetovanie; vyzýva členské štáty, aby osobitne zohľadňovali práva zraniteľných osôb a celkovo dôkladne preskúmali alternatívy k zaisteniu;

17. v záujme zabezpečenia účinnosti rámca vzájomného uznávania vyzýva Komisiu, aby preskúmala, aké právne a finančné prostriedky sú k dispozícii na úrovni Únie na zlepšenie noriem v oblasti zaistenia vrátane legislatívnych návrhov o podmienkach vyšetrovacej väzby;
18. potvrdzuje, že tieto odporúčania sú v súlade so základnými právami, zásadou subsidiarity a zásadou proporcionality;
19. domnieva sa, že akékoľvek finančné dôsledky požadovaných návrhov na rozpočet Únie by mali byť zahrnuté do existujúcich rozpočtových prostriedkov; zdôrazňuje, že pre členské štáty a občanov by prijatie a realizácia týchto návrhov viedli k podstatnej úspore nákladov a času, a teda boli by prínosom z hospodárskeho i zo sociálneho hľadiska, ako je jasne uvedené v hodnotení európskej pridanej hodnoty opatrení Únie týkajúcich sa revízie európskeho zatykača;
20. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie a sprievodné podrobné odporúčania Komisii a Rade.

ODPORÚČANIA K NIEKTORÝM PLÁNOVANÝM LEGISLATÍVNÝM NÁVRHOM

Postup potvrdzovania pre právne nástroje Únie týkajúce sa vzájomného uznávania:

- „Vydávajúci orgán” sa v trestnoprávných predpisoch Únie vymedzuje ako:
 - i) sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci; alebo
 - ii) akýkoľvek iný príslušný orgán vymedzený vydávajúcim členským štátom za predpokladu, že akt, ktorý sa má vykonať, je na základe preskúmania jeho súladu s podmienkami vydania nástroja potvrdený sudcom, súdom, vyšetrojúcim sudcom alebo prokurátorom vo vydávajúcom členskom štáte.

Kontrola proporcionality na účely vydania právnych nástrojov Únie týkajúcich sa vzájomného uznávania:

- Pri vydávaní rozhodnutia, ktoré sa má vykonať v inom členskom štáte, príslušný orgán na základe všetkých relevantných faktorov a okolností starostlivo posúdi potrebu požadovaného opatrenia, pričom zohľadní práva podozrivej alebo obvinenej osoby a dostupnosť primeraného menej rušivého alternatívneho opatrenia s cieľom dosiahnuť stanovené ciele, a uplatní najmenej rušivé dostupné opatrenie. Ak má vykonávajúci orgán dôvod domnievať sa, že opatrenie je neprimerané, môže s vydávajúcim orgánom konzultovať o dôležitosti vykonania rozhodnutia týkajúceho sa vzájomného uznávania. Po takejto konzultácii môže vydávajúci orgán rozhodnúť o stiahnutí rozhodnutia týkajúceho sa vzájomného uznávania.

Konzultačný postup medzi príslušnými orgánmi vo vydávajúcom a vykonávajúcom členskom štáte, ktorý sa má uplatňovať na právne nástroje Únie týkajúce sa vzájomného uznávania:

- Bez toho, aby bola dotknutá možnosť príslušného vykonávajúceho orgánu využiť dôvody na zamietnutie, by mal byť k dispozícii štandardizovaný postup, na základe ktorého si môžu príslušné orgány vo vydávajúcom a vykonávajúcom členskom štáte vymieňať informácie a vzájomne konzultovať tak, aby sa umožnilo hladké a efektívne uplatňovanie príslušných nástrojov vzájomného uznávania alebo aby sa umožnila ochrana základných práv dotknutej osoby, ako je posúdenie proporcionality, a to aj s ohľadom na európsky zatykač, s cieľom zistiť, či možno začať súdne konanie.

Dôvod na zamietnutie pri porušení základných práv, ktorý sa uplatňuje na právne nástroje Únie týkajúce sa vzájomného uznávania:

- Existujú podstatné dôvody domnievať sa, že vykonávanie opatrenia by nebolo v súlade s povinnosťami vykonávajúceho členského štátu podľa článku 6 Zmluvy o EÚ a charty.

Ustanovenie o účinných opravných prostriedkoch uplatniteľných na nástroje Únie týkajúce sa vzájomného uznávania:

- Členské štáty v súlade s chartou a zavedenou judikatúrou SD a Európskeho súdu pre ľudské práva zabezpečia, aby každý, koho práva a slobody sú porušované rozhodnutím, opatrením alebo opomenutím pri uplatňovaní nástroja vzájomného uznávania v trestných veciach, mal na súde právo podať účinný opravný prostriedok. Ak sa takýto opravný prostriedok vykoná vo vykonávajúcom členskom štáte a má odkladný účinok, prijme sa konečné rozhodnutie o takomto opravnom prostriedku v lehote stanovenej v príslušnom nástroji vzájomného uznávania, alebo ak lehota nie je výslovne určená, dostatočne pohotovým spôsobom na to, aby sa zaručilo, že nebude ohrozený účel postupu vzájomného uznávania.